

१०८५

श्री. ६२

संस्कृत राजवाडे

अंक

३८

शाखा

५२

ग्रंथनाम

१५८ को ८८

ग्रंथकार

काल

पृष्ठ

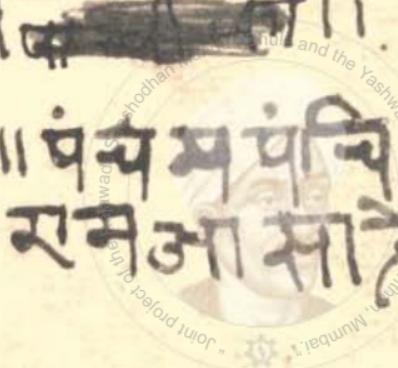
स्थल

(1)

८॥

२॥ॐ॥षंयमप्यन्विका प्रांभः॥
॥रमआ सारें रवुष॥

॥ ब्र ॥

॥१॥

(2)

श्रीणिषोक्तायनमः॥ हेरंजुं प्रे ॥ विश्वेवैदेवता स्तूतीय महर्वदं तिसत्तदशस्तो
मावैरूपं सामजगतीचंदोयथादेवतमेन यथा स्तोभं यथा सामयथा चंदसं
राध्नोति यएवं वेदयद्दौसमानादकंतत्त्वतीयस्याङ्कारूपं यदश्ववद्यदं तवद्यत्पु
नरादत्तं लुंयैन निन्दन्त्य इतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदं तरूपं यदुत्तमेपदेवता
निरुच्यते यदसौ लोको भ्युदितो यद्दौरूपं यज्ञागतं यत्कृतमेता निवैत्ततीयस्याङ्को
रूपाणियुक्ताहिदेवद्वर्तमां अश्वौ उभग्नेरथीरिवति त्ततीयस्याङ्काजान्यं प्रवति देवा
वैत्ततीयेनाङ्कारूपं लिंकमायं स्तानसुरारक्षां स्यन्ववारयंततेविरूपाभवतविरूपाभ
वतेनिभवंत आयं स्तेयद्विरूपाभवतविरूपाभवतेनिभवंत आयं स्तद्वौरूपं सामाभ
वत्तद्वौरूपस्यवैरूपत्वं विरूपः पाप्तनाम् त्वापाप्तानभयहनते यएववेदताङ्कस्मान्वेवा

॥ ब्र ॥

॥१॥

(2A)

गच्छनिसमेव सरज्यं तेतानशाश्रूतापद्मिरपाद्मनयदश्वाश्रूतापद्मिरपाद्मनतदश्वाना
मश्वत्वमश्वुते यद्यत्कामयनेय एवं वेद तस्मादभः पश्चनां जवि षुर्स्तस्माद्गृह्णः प्रत्यड़्य
द्विनस्य पपवाप्मानं द्वते य एवं वेद तदश्ववदाज्यं भवति हतीये हनित्वतीय
स्याद्वाहो रूपं वायवायाद्वीतये वायोयाद्विवादिव इंद्रश्ववाय वेषां सुतानामामि
तेव रुदो वयमश्विनावेदुगच्छनमाथाद्याद्विभिः स्फतं सज्जविश्वेभिर्द्वै वेषिरुतनः द्वि
याप्रिया स्थित्योऽच्छिद्वं ग्रुठं गं समानोदकं ततीयेदुनित्वतीयस्याद्वाहो रूपं तत्प्रिद्वा
धसेमहेत्रय इंद्रस्य सोमाऽनिमरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरो निष्टलवत्रिवत्तती
येहनित्वतीयस्याद्वाहो रूपमिंद्रनेदीय एद्विहीत्यस्युनः प्रगाथः प्रनूनं ब्रूल्लष्टस्य
तिरितिब्राल्लयस्यत्योनिष्टलवत्ततीयेहनित्वतीयस्याद्वाहो रूपमग्निर्नेतिक्षेपी
मक्रनुभिः द्विनं त्यपद्मिधाया अन्युतानं किः सुदासो रथं वर्यासिनरीरमदिति

(3)

॥२॥

महत्वतायः प्रगाथः अर्यस्त्रिवां स्तुतीये हनि तत्त्वीयस्या क्रोरूपं अर्यमामनुषो देवता तेति
 स्तुत्कंत्रिवन्नतीये हनि तत्त्वीयस्या क्रोरूपं अद्यावद्द्रुते शतं यदिं द्रुयावत्स्तुभित्रिवे
 रूपं दृष्टं भवति राथं तरे हनि तत्त्वीये हनि तत्त्वीयस्या क्रोरूपं यद्वावाने तिधाय्याच्यु
 ता भित्तिवाश्वरनो उमदनिरथं तरस्य यो निमत्तु निवर्त्य निराथं तरं ह्येतदहरायते
 नेनेंद्रात्रिधातु शरणमिति सामधगाथस्त्रिवां स्तुतीये हनि तत्त्वीयस्या क्रोरूपं यमूषु
 वाजिनेंद्रेवज्ञनमिति नाक्ष्येन्नु नः ॥ १ ॥ यो जानएव प्रथमो मनस्त्वानिति स्तुलं
 समानो दक्षत्वीये हनि तत्त्वीयस्या द्रोरूपं तदुसजनीयमेन द्वाद्द्रुस्यें द्रियं यत्सज
 नीयमेन स्मिन्वेशस्यमानद्द्रुमिं द्रियमाविश्वानितद्वाप्याकुश्छ्लै दौगा स्तुतीये हनि
 बद्धुचाद्द्रुस्यें द्रियं शंसंताति नदुगात्समदमेन दै गत्समदद्द्रुस्यवियं धामो पा
 गद्धुत्सपरमं लोकमनयदुवें द्रुस्यवियं धामगद्धुति जयति परमं लोकं यएवं वे ॥२॥

(3A)

दैत्यसवितुर्वर्णीमहेद्यानोदेवसवित्तिवेश्वदेवस्यप्रतिपदनुच्चरौग्रथंतरेहनित्त
 तीयेहनित्तीयस्याङ्गोरूपंतदेवस्यसवितुर्वर्णमिहदितिसावित्तमंतोवैमहदेतस्तु
 तीयमहस्ततीयेहनित्तीयस्याङ्गोरूपंद्यतेनद्यावोष्टशिवीअस्तीवैऽनित्तिद्यावा
 द्यशिवीर्यद्यतश्रियाद्यतद्यताद्यतोवैष्टिषुनरावृत्तंयुननिन्तलंततीयेहनित्तीय
 स्याङ्गोरूपमनभाजानोअनजीशुरुक्ष्यइत्याभावंरथास्त्रिचक्कितित्रिवल्लतीये
 हनित्तीयस्याङ्गोरूपपरावतोयेदधिषंनुआप्यमितिवेश्वदेवमंतोवैपरावतोन्त
 स्ततीयमहस्ततीयेहनित्तीयस्याङ्गोरूपनदुगायमेतेनवैगयःक्षातोविश्वेषांदै
 वावांप्रियंधामोपागच्छसुपदमंलोकमजयदुष्विश्वेषांदेवानांप्रियंधामगच्छति
 जयनिपरमंलोकंयद्वंवैदवैश्वानरायधिषणामतावृथइत्याग्निमारुनस्यप्रतिपु
 दंतोवैष्टिषलांतस्ततीयमहस्ततीयेहनित्तीयस्याङ्गोरूपंधारावरामरुतोधष्ठो

(५)

॥३॥

जसइनिमारुतंबद्धुभिव्याहृत्यमंतोवैबद्धुतस्ततीयमहस्ततीयेहनित्वीयस्याह्रोरुपं
 जातवेदसेस्तनवाभसोमसिंतिजातवेदस्यान्युताल्पमग्नेष्ठमोअंगिराकृषिरिजातवे
 दस्यपुरस्तादुदकंत्वनित्वीयस्याह्रोरुपत्वमित्युत्तरंयहमभिवदनिसंतु
 त्येसंतत्तेष्यदेवविष्णुन्तेयंतियद्वंविद्वासायनि॥ २।। आप्यतेवैस्तोमाआप्य
 तेष्ठंदासित्ततीयेहन्येतदेवतत्तुष्टिष्ठतेवोगित्येवत्तुदेवदक्षरंयक्षरवाग्निये
 कमक्षरमक्षरमसित्तियक्षरंसदैवेष्टत्तुरस्युहोवागेकंगौरेकंद्योरेकंठत्तोवैवा
 गेवत्तुरुथमिहवेहनित्वद्युच्चतुरुथमहन्द्यरवयेतदेवतदूक्षरमभ्यायक्षित्येतद्
 धर्थिंत्येतत्त्विभावेयिषुंतित्वतुरुथस्याह्रुद्वृत्याअन्तवैन्यरवयेलवाअभिगेष्ठा
 श्ररंत्यथान्ताद्यप्रजायतेतद्युच्चतुरुथमहन्द्यरवयेत्यन्तमवतत्त्वजनयत्यन्ताद्यस्य
 प्रजात्येतस्माज्ञतुरुथमहजातिवद्धुवतिचतुरस्तदेलान्युवयेदित्याह्रुश्चतुर्ष्यादवैपरा ॥३॥

३: पश्चगमत्रुरध्ये अक्षरेषान्यं खये दित्याकुस्थयोवाइभेत्रिवतो लोकाण्यामेवलोका
नाभिजित्यौ एकक्षरेषान्यं खये दिति हस्माहं गच्छायतो ब्रह्मामौहं न्युए कादण
वै वागेष वा वसं प्रतिन्यं खं न्यं खय न्यिष्य एकक्षरेषान्यं खय तीति द्वृक्षरेषौ वै न्यं खये
खन्यिष्याया एव द्विप्रतिष्ठावै पुरुषश्च तुष्पाद्य द्विपश्चाय यजमानमेवत हि प्रतिष्ठन्युवतु
प्रात्सु पश्चुषु प्रतिष्ठापय न्यिति स्माद्यक्षरेषौ वै न्यं खये न्युखतः प्रान रनुवा केन्यं खय.
ति मुखतो वै प्रजा अन्नमदं ति मुखत एवतद भाव्यस्य यजमानं दधा निमध्यत अज्ये न्यं
खय न्यिमध्यतो वै प्रजा अन्नं धिनो न्यिमध्यत एवतद भाव्यस्य यजमानं दधा ति मुख
तो मंध्यं दिने न्यं खय ति मुखतो वै प्रजा अन्नमदं ति मुखत एवतद भाव्यस्य यजमा
नं दधा न्यितदुभयतो न्यं खं परिगद्या निसवना भ्यानु न्ताव्यस्य परिगद्या हीये ॥३॥
वा ग्वेदवतावतुर्थमहूर्वह त्येकविंशत्यामौ वै राजं सामानुषु प्रछलदोयथादव

(5)

二八三

一一

(5A)

तेवाचमेवतस्युनरूपयंकिसंतत्येसंनैस्थ्यहैरव्यवदि न्तेर्यन्तियदुर्बंविद्वांसोयंनिवा
 योभुक्रोअयामितेविहितोत्राअवीनावायोवानंदरीएमिंद्रश्ववेषांसोमानामा
 नामानिकितानस्त्रक्तनूँप्लोनेविश्वाजिरुनिप्पिस्यमुगोअप्रहणमयत्यंवजिनंरिपुमंवि
 तमेनदीनमःइत्यातुष्टुभेप्रउगमेतित्त्रप्रतिवश्वकवञ्चनुहैर्वीतित्त्रतुर्थस्याक्लोरूपंतंत्ता
 यज्ञेनिरामद्वामिभुलतीयस्यत्रपिपदीमद्वित्यम्यायाम्यमिवैतदहस्तेनतुर्थस्या
 फ्लोरूपमिदंवसोस्तनमंधाइंद्रनेतियद्विहितेनुब्रह्मणस्यनिरग्निनेतात्वंसोमक्तुभिः
 पिन्वंत्यपःप्रवद्वायद्वहन्तिप्रथमेनक्लासमानआनानश्चतुर्थस्याक्लोरूपं
 क्षुधीहवमिंद्रमारिषएयद्विस्त्रक्लंहववञ्चतुर्थहनित्त्रतुर्थस्याक्लोरूपंमहांद्रवृषभौ
 रणायेतिस्त्रक्लमुग्रंसहोदामिहनंद्रवेमेतिहववञ्चतुर्थहनित्त्रतुर्थस्याक्लोरूपंनद्वै
 षुभंनेप्रतिष्ठितयदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेनतप्रव्यवतद्वमन्तुमायिनंद्रवै

(6)
॥५॥

इति पर्यासो ह कांश तुर्थे ह निच्चतुर्थस्या ह्रोह संतापु गायत्र्यो गायत्र्यो वाएत स्यत्यह
स्यमध्यं दिनं वहं निरहृत लङ्घदो वहनि यस्मि न्निविद्वीयते न रमा द्रायत्री शुनि विदं दधा
ति पिबा सो मस्मिंद्रमंदनुत्वा अुधीहवं विष्णुपानस्यो द्रिति वैराजं दृष्टं भवति बाहु ते
हुनि चतुर्थे ह निच्चतुर्थस्या ह्रोह संतापु यद्वावानि धाय्या न्युतात्मा मिद्विद्वा महाइति वह
तोयो निमनु निवर्तयति बाहु तं द्वैतदहरायते न त्वमिंद्र व्रत्तून्निष्ठिनि साम प्रगाथो त्रा
ति हाजनि तेति जातवौ अनुर्थे ह निच्चतुर्थस्या ह्रोह संतापु यम शुवाजि नं देव उत्तमि निता
ह्यो-न्युतः ॥ ४ ॥ कुहम्नु त इंद्रः कस्मि न्निवेति स्तुतं वै महं विरिकितं विरिकितस्य
क्रेष श्रवतुर्थे ह निच्चतुर्थस्या ह्रोह संतापु यम स्यते वृषभस्य रवराज इति स्तुतं गभीरं जनु
वा भयुग्रमिति जातवत्तुर्थे ह निच्चतुर्थस्या ह्रोह संतापु तदुत्तेषु भंते न व्रति ष्ठितयदेन सव
॥५॥

(6A)

नंदाधारायत्तनादैवतेननप्रत्यवतेत्यमुवः सत्रासादमिति पर्यासो विश्वासु गीर्षयत
मित्यभ्याया मित्येवेतदहस्तनवतुर्थस्याक्षो रूपं तातु गायत्रो गायत्रो वाएनस्य अह
स्य मध्यादिनं वहनं तित्वद्वैत छंदो वहस्तियास्मान्ति विद्वाय तेत स्माद्वाय त्रीषु निविदं दधा
ति विश्वो देवस्य तेतु सत्सवितुर्वर्ते लयता विश्वदेवं सत्यति मित्वदेवस्य प्रतिपदनु
चरो बाहु तेह निचतुर्थे हिनि चतुर्थस्याक्षो रूपमादेवो यातु सविता सुरलदति सवित्र
मेति चतुर्थे हिनि चतुर्थस्याक्षो रूपं प्रद्यायायजः इष्टिवीनमो भिरिति द्यावा प्राणिवीष्टे
ति चतुर्थे हिनि चतुर्थस्याक्षो रूपं प्रक्रम्य दृष्टुभ्यो दृष्टुमिव वाच मिष्य इत्यार्त्तिवं त्रेति च वाच नि
ष्य इति च चतुर्थे हिनि चतुर्थस्याक्षो रूपं प्रशुक्रैतु देवी मनीषे ति वैश्वदेवं त्रेति च भुक्रवृच्च च
तुर्थे हिनि चतुर्थस्याक्षो रूपं तातु विछं दसः संति द्विपदाः संति चतुष्यदास्तेन चतुर्थस्या

द्वौरूपं वै शान रस्य सुमतो स्यामेत्या मिभारुतस्य प्रनिपदि तोजात् द्विजात वज्र तुर्थे हनि
चतुर्थस्याह्नोरूपं कर्द्यक्तानरः सनीकाइति मारुतं न किर्द्यषां जन् षिवे द्विजात वज्र तुर्थे
हनि चतुर्थस्याह्नोरूपं तातुविछंदसः संविद्विषयदः संविचतुष्यदा स्वेन चतुर्थस्याह्नोरूपं जात
वेदसे सकन वा मसोभुमिति जात वेदरुया च्युना मिनं न रोदा प्रिति भिर एव्योहिति जात वेद
स्यं हस्त च्युनीजनयं ते निजात वज्र तुर्थे हनि चतुर्थस्याह्नोरूपं तातुविछंदसः संविदिगजः सं
विदिषु भुमेन चतुर्थस्याह्नोरूपमहोरूपं ॥ ५ ॥ ॥ इति प्रथमो ध्यायः ॥ ॥ गोवै देव
तावं च मम हर्व हनि त्रिलगवस्त्रो मः ग्राहकं सामयं किञ्चिष्ठेऽयथा देवतमेन यथा स्त्रो मं
यथा सामयथा छंदसं राध्मो तिथएवं वेदयद्वै न तिन षेति यत्त्वित्वा त्वं त्वं च मम स्याह्नो
रूपं यथ्य वद्वितीयमहस्तदेव स्युनर्थस्यं च ममं यद्वृष्टिवद्यत्वतिवद्यदं तर्वद्यद्यहृष्टवद्य

१६॥

(७)

॥ ६ ॥

द्वृधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवतानिरुन्यतेयदंतरिक्षमभ्युदितंयद्वृधबद्यद्वृधबद्यद्वृध
द्वृस्तश्चिमवन्मद्वृत्यश्चरूपंयद्यासवद्विशुद्गुडवाहपश्रावैयज्ञागतज्ञागताहिप
श्रावैयद्वाहनंबाहुताहिपश्रावौयत्यांकंपांकाहिपश्रावौयद्वामंवामंहिपश्रावौय
द्विष्मद्विर्हिपश्रावौयद्वपुष्मद्वपुर्हिपश्रावौयवाक्तरंयत्यांकंयलुर्वद्यद्वितीयस्या
द्वोरूपमेतानिवैयन्मस्याद्वोरूपाएममूषुवौअतिथिमुष्वर्धमितियन्मस्याऽ
आउंसवत्तिज्ञागतमध्यासवत्यश्चरूपंयन्मेहनियन्मस्याद्वोरूपमानोयद्वाहिवि
स्तशमानोगयोमहेतनेरथेनद्युपालसाबहवःस्तरवक्षसरमाडवांहिविष्टयःपि
वास्ततस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेदेवंदेवंवहुदुगायिषेववैतिवाहनंशुभुगंयन्मेसे
हुनियन्मस्याद्वोरूपंयत्यांवजन्यथाविश्रातिमरुतीयस्यप्रतिपत्रांवजन्य

(8)

॥ ७॥

येति पंचमे हनिधंश मस्याहोरूपमिंद्रत्सोमपाटकरं इनेदीय एहि त्युति षड्ब्रह्मणस्य
 नेऽग्निर्नेत्राद्वंसोम क्रतुभिः पिन्चत्यपोवृह दिंद्रायगायत्रेति द्वितीयेनाहो समानआता
 नः पंचमे हनिधंश मस्याहोरूपमविनासिष्ठत्वतोवृक्षबहिर्लिङ्गदति स्तुलं मदूस्यांकं पंच
 पदं पंचमे हनिधंश मस्याहोरूपमित्था हसोमरमद्दति स्तुकं मदूस्यांकं पंचपदं पंचमे ह
 निधंश मस्याहोरूपमिंद्रपिबतुभ्युमुतोमदयेति स्तुकं मदूत्रैषु भंतेन प्रतिष्ठितपदेन सर्व
 नंदाधाराय ननादैवैतेन न न अन्यवतेन महत्वां इंद्रमीदूः इतिपर्यासौ नेत्रिन व्रेति पंचमे हनिधं
 श मस्याहोरूपं ताउ गायत्र्योगायत्र्योवाटनस्य अहस्य मध्यं दिनं वहं तित्रैत्तदेव छंदो वह
 नियास्मिन्निविद्वायत्रेत्रस्माद्वायत्रीषु निविदं दधाति ॥ ॥ दृ ॥ महानाम्नीष्वत्र स्कव
 नेशाकरेण साम्नारथं नरे हनिधंश मस्याहोरूपमिंद्रोवाटता जिम्भेत्ताला

॥ ७॥

नं निरसि मीतत समाप्तं द्वा नाम्य शो इमे वै लोका महान् न्यू इमे महान् त्रिमा नै लोका न्यू जा
यतिः स्तु द्वृदं सर्वमश्च कलो द्यु दिदं किंच यदि मान्लोका नै प्रजा यतिः स्तु द्वृदं सर्वमश्च कलो द्यु दि
दं किंच तत्त्वं क्षये भवं स्तु लक्ष्य करी पुणो शक्री त्रिवत्ता उर्धाः सीम्नो भ्य स्तु तेजे यद्युर्धाः सीम्नो भ्य
स्तु तत्त्वं तिस्माभ्य भवं स्तु तिस्मानां सिम्नात्य त्यादा इत्याविष्ववत्तु य नो हरि भिः स्तु मिं द्रिं वि
भावी वृधा न्नियत्तु रुप्तो वृष्ट पवान्या श्विस्मान्मद्वान्वृधन्यान्यं च मे हनियं च मस्या हो रुपं यद्वा
वाने तिधा व्याख्युता भित्या श्वर नो नु मश्विरथं तरस्य यो निमुनि वर्त्तयति राग्रं तरं द्येतदहरा
य न नेन मो षु त्या वाघ तश्च नेति सामन्त्र . यो ध्यास वान्य भु रुपं पं च मे हनियं च मस्या हो रुपं
त्य मृषु वा जिनं देव ज्ञत्तु मिति ताक्ष्ये श्वितः ॥ ७ ॥ ग्रेदं ब्रह्म वत्र त्वयै ध्यावि श्रिति स्तु कं
पां कं धं चर्पदं पं च मे हनियं च मस्या हो रुपमिं द्रो मदा यवा वृध इति स्तु कं मद्यां कं पं च

(9)

॥८॥

यदं पंचमे हनिपंचमस्याहो रूपं सत्रामदासस्तविश्वजन्न्याइति सूक्तं महौरैषु भृंतेन प्रति
 छित्पदेन सवनं दधारा यत्तदेवतेन न अश्ववतेन मिंद्रवाजयामसीनिपर्यासः सवृषा
 वृषभो भुवादिति पश्चुरूपं पंचमे हनिपंचमस्याहो रूपं ताउगाय त्र्योगाय त्र्योवाएत
 स्य अहस्य मध्यं दिनं वहनितद्वैत लंदोवहनियस्मिन्निविद्वीयतेन समाहाय त्रिषु नि
 विदं दधानितस्विनुर्वृषीमहेद्यानादेव सवितरिति वेश्वदेवस्य ब्रह्मनियदत्तु ररो
 राथं तरहनिपंचमे हनिपंचमस्याहो रूपमुद्व्यदेवः सवित्रादभूनाइति सावित्रमा
 दाभुवेतुवति भूरिवामसितिवामं पश्चुरूपं पंचमे हनिपंचमस्याहो रूपं पंचमस्याहो
 एष्विवीद्वहनियागाएष्विवीयं तु वद्वैतिपश्चुरूपं पंचमे हनिपंचमस्याहो
 रूपमुद्भुवेत्वावाजं द्वोनो अछेत्याभर्वं वाजो वेपशावः पश्चुरूपं पंचमे हनिपंचम

॥९॥

(9A)

स्याक्षोरुपं सुषेजनं कृतं नवपसीजिरि वैश्वदेवमध्यासवद्युक्तुरुपं पंचमे दुनिपं च
 मस्याक्षोरुपं हविष्यात् मजरं स्वद्विहीत्यानिमाकृतस्य प्रातेपद्विष्टलं च मे हनि
 पं च मे हनिपं च मस्याक्षोरुपं वृत्तुर्ता चिकितुषो विदस्ति तिमारुतं वृषुभृत्यं च मे ह
 निपं च मस्याक्षोरुपं जातवेदसे सुनवामसोमिति जातवेदस्याच्युतानि हेतिगृ
 हपतिः सराजेति जातवेदस्युमध्यासवत्यशुरुपं पंचमे हनिपं च मस्याक्षोरुपं च
 देवक्षेत्रवाणैतद्वत्यष्टमहदेवक्षेत्रवाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणै
 वाअन्योन्यस्य एतद्वत्यष्टमहदेवक्षेत्रवाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणै
 जान्यजंत्यसंप्रदायं तद्वत्यष्टमहदेवक्षेत्रवाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणै
 तद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणै
 युर्यद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणैतद्वाणै

धि

अष्ट्युर्धदेश्विषद्गुरुरनुताद्युस्यमवेरन्यज्ञात्माणासजापते: पशुभ्योजिल्लाई
मुलमाद्यम्यरवाधिप्रवित्याहग्नेभ्योवषद्गृत्यनंनवाचमासांशांतास्त्वया वहोवहे
राविणीमच्छन्तिनानुताद्युस्यमवंतेन्यज्ञात्माणास्त्रजापते: पशुभ्योजिल्लायंति ८०
प्राह्णेषासुपदधीत्यर्थयोः सवनयोः उत्तरस्तामस्त्रितयाज्यानारोहितंवैनोमेतच्छन्दोय
साहछेपमेनवाइङ्कः सन्तस्यगाल्लोकानरोहङ्गोहनिसप्तस्वर्गाल्लोकान्यद्वंवेदनदाङ्क
र्यतिंचपदाएवपञ्चमस्याङ्कोस्त्वंषट्पदाः वष्टस्याथकस्यात्सपदाः षष्ठेहुङ्क्षस्यंतरनि
पत्तिरेवपदैः षष्ठेष्महरास्त्रवंत्यपेष्टिद्यवैतद्यर्थसप्तमंद्वेवसप्तमेनपदैनाभ्यारभ्यव
संनिवाचमेवतसुनसप्तयंति संतत्येसंतत्यैव्यवैष्टिनेयंतियरवंविद्वांसोयंति १११०
देवास्त्रावादुलोकेषुसप्तयतंनतेवेदवाः यष्टेनेवाङ्केभ्योल्लोभ्योक्तस्त्राम्प्राप्तुदंततेषां
यान्यंतर्हस्तीनानिवक्त्वायसंस्ताम्पादायसकुड्डोप्तततर्हेतनेवद्युदसात्रहायान्तर्हस्ती ११११

(१०)

॥११॥

-

(१०८)

नानिवसन्माददत्तद्युदेतसदंतुनः पदंसदवांकरा आसंजनाया द्विषतोवस्तु दनेभिरेनमेभ्यः
 सर्वेभ्योलोके भ्यो नुदत्तेय एवं वेद ॥ ११ ॥ ध्यो वेद वत्रा वष्टु महर्वहि तिव्यस्त्रिंश्च स्तोमो रेवतं
 साम्भाति छंदा श्छंद देव यथा देवतमेनेनयथा स्तोमं यथा साम्भेयथा छंदसंराख्यो तिथ्य एवं वे
 दय द्वै समानो दकंति षष्ठ्या क्लो सूपं यथ्येवत् तीय महस्तु देन सुन्तु त्युष्टु यद्यवद्यदत्त
 वद्यत्युनरावृत्तं यत्पुन्ननिन्दत्तं यद्यवद्यत्यर्थस्तवद्यत्युन्नारात्रौ संयन्नाना
 नेदिष्टु यद्येवतं यद्यतिष्ठद्यत्कृतं यत्ततीयस्याक्लो सूपं मेनानिवैषष्टु स्याक्लो सूपाण्य
 यं जायत मनुषो धरीमणी हिष्टु स्याक्लु आज्यं भवति पाहुष्टु पमति छंदा: सप्तपदं
 ष्टु हनिष्टु स्याक्लो सूपस्तीर्णबहिरुपनोया हिवीतयै आवां रथो नियुत्वान्वक्षदेव

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com